

[Ragnhild Andersen.]

muligt at nedsætte købs- og formalingsafgiften, således at man på den måde kan begrænse den prisforhøjelse på hvedebrød, der ellers vil være en følge af, at hvedeforbruget i realiteten nu skal dækkes uden tvangsudskrivning af hvede til en lav pris hos landbruget.“

Med andre ord er det klart, at hvedepriisen vil stige med 7 kr. pr. 100 kg korn, hvorfor vi må imødesee en betydelig stigning i franskrøds- og hvedemelpriserne. Ifølge forslaget vil man give landmændene 4 kr. pr. 100 kg hvede udover foderkornprisen, et tillæg, som gives landmændene, for at de ikke skal have noget som helst tab, ja, siger den højtærede landbrugsminister, for ovenikøbet at give dem en vis præmie, der kan opfordre til udvidet dyrkning næste år. Men den reelle forhøjelse af hvedepriisen kommer op over de 4 kr., den kommer helt op på 7 kr., og denne forhøjelse af hvedepriisen kommer jo det store, korndyrkende landbrug tilgode. Nu har vi ikke i år fra den højtærede landbrugsminister hørt noget om landbrugets indtægter i det forløbne år og heller ikke noget om, hvordan de enkelte brugsstørrelser har forrentet sig. Det mener jeg, man bør vide, og jeg opfordrer den højtærede landbrugsminister til at udtale sig om, hvordan indtægtsfremgangen har været indenfor landbruget. Sidste år blev der til udvalget indhentet en hel del statistisk materiale, hvoraf det fremgik, at landbrugets indtægter som helhed lå på et niveau, der var 4—5 gange så højt som før krigen. Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, påviste her i tinget, hvorledes denne indtægtsfremgang for landbruget var faldet ud til særlig gunst for det store, korndyrkende landbrug idet brug på over 50 ha havde haft en indtægtsfremgang fra 3 520 kr. før krigen til 19 814 kr. i 1944, og statistisk departement havde regnet ud, at de mindste brug, på mellem 3 og 10 ha, skulle nå til en gennemsnitsindtægt på 6 100 kr., medens brugene over 50 ha ville kunne nå op til en gennemsnitsindtægt på 29 000 kr. imod en gennemsnitsindtægt på 3 520 kr. før krigen. Med denne store, ja, mægtige indtægtsfremgang for storlandbruget må man stadig advare imod, at kornprisen kommer for højt op. Konsekvenserne, prisstigningen på levnedsmidler, følger jo, som vi ser det her, lige i kølvandet på de højere kornpriser. Den højtærede landbrugsminister siger da også rent ud, at vi må regne med prisforhøjelser. Den højtærede landbrugs-

minister siger, at da der ikke længere udskrives hvede hos landbruget til en fast pris, foreligger den mulighed, at hvedepriiserne næste år vil blive noget højere end i høståret 1948—49, hvilket i så fald vil betyde en højere pris på hvedebrødet til forbrugerne. Med en sådan eventualitet for øje, at priserne på franskrød og mel vil stige som følge af denne lov, kan mit parti ikke tilsige sin medvirken. Vi er enige i, at al hveden må sikres til befolkningens daglige forbrug, men for at medvirke til lovforslagets fremme må vi have sikker garanti for, at det ikke fører til prisstigning på de for befolkningen så vigtige levnedsmidler som franskrød og hvedemel.

Tholstrup: Det lovforslag, vi her drøfter, er jo afgjort på forhånd, idet den højtærede landbrugsminister har indhentet udtalelser fra landboforeninger og husmandsforeninger, og her i det lille Danmark er det jo organisationerne, der bestemmer lovgivningen, og ikke de såkaldte lovgivere, der sidder her i denne sal. I og for sig er det således temmelig nytteløst at stå her og kritisere lovforslaget; man ved på forhånd, at det vil blive gennemført. Alligevel mener jeg det nødvendigt at komme med nogle bemærkninger.

Det er karakteristisk for dette lovforslag, at § 1 begynder med de tre mest anvendte ord i dansk lovgivning: det er forbudt. Hvis man læser videre i § 1 for at se, hvad det er, der er forbudt, viser det sig, at det er landmændene forbudt at opfodre den hvede, som de vitterligt kan få en ganske betydeligt højere pris for end for andre kornsorter, i hvert fald under frie forhold, således at kun tåber kunne tænke sig under sådanne frie forhold at opfodre hvede i stedet for at sælge den og købe andet korn til dyrene.

Medens byg, rug og majs kan importeres for rundt regnet 33 kr. pr. td., vil hvede koste mindst 10 kr. mere. Hvis man ser på noteringerne for de forskellige kornsorter på børserne i USA og Canada i dag, viser det sig, at hvede der rundt regnet koster 38 kr., byg og majs og rug 25—27 kr., majs på senere levering 22 kr., medens havre er helt nede i 20 kr. Der er altså tilstrækkelig stor forskel til, at man ikke i overskuelig fremtid vil have mulighed for at importere hvede til en pris, der ligger så nær som 4 kr. dyrere end byg, det vil blive langt dyrere. Det forekommer mig mærkeligt, at landboforeningerne er gået med til at nøjes med 4 kr., når der her var en chance for at tjene op til 10 kr.,